

Nr 310.

Av herr **Törnkvist**, om förbättrad lönegradsplacering för kamreren för egentliga kamrerargöromål i arméförvaltningens civila departement.

I proposition nr 225 till 1936 års riksdag, angående försvarsväsendets ordnande, föreslog Kungl. Maj:t i fråga om personalbehovet vid arméförvaltningens civila departement, bland annat, att kamreren för egentliga kamrerargöromål samt pensionskamreren skulle placeras i lönegrad B 26.

I sitt utlåtande nr 1 (sid. 84) anförde särskilda utskottet vid 1936 års riksdag att i fråga om personalbehovet vid civila departementet utskottet anslöte sig till Kungl. Maj:ts förslag, dock med den ändring, att pensionskamreren och kamreren för egentliga kamrerargöromål borde placeras i lönegraden B 24 i stället för B 26 samt att antalet revisorer minskades med 1 och antalet kontorsbiträden med 1. Någon motivering härför lämnades icke.

Arméförvaltningen har i skrivelse den 9 september 1936 angående lantförsvarets medelsbehov för budgetåret 1937/1938 ånyo hemställt om såväl de strukna tjänsternas upptagande i personalförteckningen som de bägge nämnda befattningarnas uppförande i lönegrad B 26 och därvid särskilt framhållit att kamreren hos marinförvaltningen, vilken motsvarar kamreren för egentliga kamrerargöromål hos civila departementet, placeras i lönegrad B 26.

Emellertid har statsrådet och chefen för försvarsdepartementet i årets statsverksproposition fjärde huvudtiteln (sid. 22) anfört, att han icke kunde biträda arméförvaltningens hemställan, innan den nya organisationen blivit genomförd och under någon tid prövad.

Vad pensionskamreren beträffar ligger dennes arbetsfält vid sidan av arméförvaltningens egentliga verksamhet, och det torde, därest fråga uppkommer om inrättande av en särskild pensionsbyrå inom statskontoret, kunna finnas lämpligt att till sistnämnda ämbetsverk överflytta pensionskamreren tillsammans med huvudparten av pensionskontorets arbetsuppgifter, medan andra delar kunde återföras till pensionsstyrelsen, respektive statens pensionsanstalt, vadan departementschefens tveksamhet i fråga om pensionskamrerartjänstens uppflyttning synes välgrundad.

Annorlunda förhåller det sig med den egentlige kamrerens placering, som utgör en del av frågan om departementets organisation.

Från år 1920 och in på året 1932 bestod civila departementet av tre byråer, kansli-, revisions- och kamerabyråerna, av vilka revisionsbyrån förestods av en extra byråchef. När denne år 1932 befordrades till krigsråd, indrogs byråchefstjänsten, och revisionsbyrån sammanslogs med kamerala byrån. Krigsrådet hade såsom sina närmaste män två revisionskommisariärer

för revisionsärenden, därav en i lönegrad B 26 och en i lönegrad B 24 med lönefyllnad till B 26, samt en revisionskommisarie för kameralärendena i lönegrad B 26. Då de två revisionskommisarierna, vilka upptagas i personalförteckningen å sidan 25 i årets statsverksproposition, tämligen säkert avses för revisionskontoret, kommer i verkligheten tjänsten i lönegrad B 26 å kameralavdelningen att indragas, ehuru detta ej direkt framgår av propositionen. När arméförvaltningen alltså föreslagit nu ifrågavarande kamrerartjänsts placering i lönegrad B 26, har verket tydligen utgått från att de högst kvalificerade göromålen vid den indragna tjänsten i B 26 måste överflyttas å kamreraren, vilken är krigsrådets närmaste man, dagligen förbereder ärenden åt krigsrådet och är dennes vikarie vid semester och andra ledigheter. Den till lönegrad B 26 föreslagna kamreraren har säkerligen av arméförvaltningen också avsetts att vara kameralkontorets chef, motsvarande revisionskommisarierna å revisionskontoret med uppgift bland annat att såsom den övriga personalens förman hålla arbetet flytande.

Då intet skäl, varför berörda kamrerartjänst i arméförvaltningen borde placeras i lägre lönegrad än motsvarande tjänst i marinförvaltningen, blivit anfört, och då såväl de göromål, vilka redan åvila innehavaren av tjänsten, som de, vilka måste komma att ytterligare åläggas honom, väl motivera en placering i den högre lönegraden, samt arméförvaltningens förslag representerar en organisatoriskt riktig tanke, vilken bör förverkligas i samband med den nya organisationens ikraftträdande, hemställes alltså,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i personalförteckningen för den civila personalen vid arméförvaltningen, att en av de två i lönegrad B 24 upptagna kamrerarna uppföres såsom kamrerare för egentliga kamrerargöromål i lönegrad B 26.

Stockholm den 24 januari 1937.

Algot Törnkvist.